

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2Er/159/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715203036
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nelly Hollá
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2715203036.2

Uznesenie

Okresný súd Skalica v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Pavel Halás, Exekútorský úrad so sídlom Popradská 70, 822 01 Bratislava 214, sp. zn. EX 1575/15, v prospech oprávneného: PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zast.: JUDr. Veronika Kubriková, PhD., advokát, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnej: I. U., nar. XX.X.XXXX, bytom L. U. XXXX/XX, XXX XX U., pre vymoženie istiny 4.012,88 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd exekučné konanie **zastavuje**.
- II. Súd nepriznáva súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Skalica uznesením č.k. 2Er/159/2015-49 zo dňa 17.8.2015 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Pavla Halása, Exekútorský úrad so sídlom Popradská 70, 822 01 Bratislava 214 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného doručeného súdnemu exekútorovi dňa 31.3.2015 (deň začatia exekučného konania) a exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. IA-C/0512/0165 zo dňa 9.11.2012. Predmetné uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 3.10.2016 v spojitosti s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 26CoE/288/2015-67 zo dňa 19.8.2016.

2. Podľa § 44 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

3. Nakoľko rozhodnutie, ktorým sa zamietla žiadosť o udelenie poverenia, nadobudlo právoplatnosť, súd exekučné konanie v súlade s vyššie uvedeným zastavil.

4. Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

5. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelne vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

6. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

7. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

8. Podľa ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku ak povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania skôr, ako mu uplynie lehota na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom v rovnakom rozsahu ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. Do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

12. Pokiaľ súd rozhoduje o zastavení exekučného konania, rozhodnutie súdu musí okrem výroku o zastavení konania obsahovať aj výrok o náhrade trov konania (§ 200 ods. 5 EP, § 262 ods. 1 CSP). Podľa Exekučného poriadku súd rozhoduje zároveň o nároku aj o výške trov exekučného konania. Trovy exekúcie v zásade uhrádza povinný, okrem prípadov stanovených zákonom v ust. § 203 Exekučného poriadku, kedy trovy exekúcie znáša oprávnený. Uloženie povinnosti oprávnenému na náhradu trov exekúcie v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku je podmienené zavinením oprávneného na zastavení exekúcie, teda musí ísť o také vedomé konanie či opomenutie oprávneného, ktoré je v príčinnej súvislosti so zastavením exekúcie. Obdobne sa zavinenie skúma aj pri rozhodovaní o náhrade trov exekučného konania (pred začatím exekúcie, tj. pred poverením exekútora vykonaním exekúcie). O zavinení účastníka treba uvažovať z hľadiska procesného a posudzovať ho podľa procesného výsledku. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade oprávnený požiadal o vykonanie exekúcie na základe nespôsobilého exekučného titulu, ktorý bol súdom vyhodnotený ako nulitný a neúčinný právny akt, z ktorého dôvodu súd žiadosť súdneho exekútora zamietol, oprávnený z procesného hľadiska zavinil zastavenie exekučného konania, a preto by mal zaplatiť náhradu nevyhnutných trov konania vynaložených súdnym exekútorom v rozsahu ustanovenom v § 47 ods. 3, veta druhá Exekučného poriadku. Úlohou súdu je pritom rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania, keď odvolací súd o týchto nerozhodoval vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti exekútora nie je rozhodnutím konečným.

13. Súdny exekútor na výzvu súdu oznámil v podaní zo dňa 11.10.2016, že pre prípad zastavenia exekúcie si nenárokujú náhradu trov exekúcie. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol o trovách súdneho exekútora tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť.

Sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.